

Dagverslagen jongerenreis 2007

Cristesti - Roemenië

Maandag 23 Juli ..... **vertrek vanaf de Ark in Ede**

Eindelijk was het dan zover, om 18.30 kon het begin van onze mooie reis naar Roemenië beginnen!

We verzamelden ons allemaal bij de Ark waar we voorbeden voor de reis deden. Daarna kregen we allemaal onze "Buddy" toe gewezen, degene die rechts naast je stond was de hele reis je Buddy; de persoon die jij in de gaten moest houden bij de zo genaamde "Buddy-check".

Toen begon het afscheid nemen en elkaar een goede reis wensen.

De koffers en tassen werden in de bus gelegd en de reis kon beginnen!

Nog even je ouders omhelzen en een keertje zwaaien, en daar gingen we!

De sfeer zat er al meteen goed in, er werd veel gepraat en gelachen.

Iedereen was gewoon harstikke enthousiast! Het eerste paar uur bleef dat zo... maar om 01.00, na de eerste stop probeerden we allemaal te gaan slapen. Bij de een lukte dat wat beter als bij de ander.

Dinsdag 24 Juli ..... **Hongarije en bezoek Budapest**

Toen er weer licht door de raampjes en gordijntjes van de bus kwam, kwam iedereen weer een beetje opgang. We zijn begonnen aan ons vroege ontbijt van ongeveer 06.00 in de ochtend. Het was nog steeds erg gezellig en er werd veel bij elkaar "gebuurt" in de bus, op een geven moment zat bijna iedereen op een andere plek.

Tegen 12.00 waren we in Budapest waar we eerder die dag ook al een keer een stop hadden gehad. We gingen uit de bus om een leuke groepsfoto te maken bij het Heldenplein.

Toen we weer verder reden zagen we onderweg mooie dingen zoals; gebouwen standbeelden, bruggen en tunnels.

Rond 16.00 kwamen we aan op de overnachtingsbestemming in Debrecen; Hongarije. Daar was het lekker warm, dus doken we

(sommigen zelfs met kleren aan) het zwembad in. Om 18.00 kregen we ons avondeten in de eetzaal.

Het was een typisch Hongaars gerecht; een soort rijst met groentes. Ook kregen we erg lekkere toetjes; brownies! Dat ging er bij ons natuurlijk wel in!

's Avonds konden we genieten van een Hongaarse muziekgroep. Ook konden we ons lekker douchen en opfrissen in de badkamers. En was het de rest van de avond heel gezellig. Sommigen Jonges waren bijvoorbeeld de klos, want hun haar werd door de meisjes onderhanden genomen! Er werd voor het slapen gaan nog heel wat gekeet in de gangen, maar uiteindelijk werd het dan toch stil en gingen we allemaal lekker slapen, in jawel... een bed!

Woensdag 25 Juli ..... doorreis **Roemenie en aankomst Cristesti**

Om 07.30 werden we wakker in Debrecen. En konden we gaan ontbijten. Het was wel een ander ontbijt dan dat we gewend waren... Warm en vet. Maar opzicht wel lekker.

Na het ontbijt gingen we nog even terug naar de kamers om de laatste tassen weer in te pakken. En gewapend met een lunchpakketje zetten we onze reis weer voort.

Met een flinke dosis humor die verzorgd werd door onze entertainer Aldwin Geluk was het harstikke grappig en melig onderweg.

Eenmaal in Roemenië hadden we prachtig uitzicht in de bergen. Het was er leuk om de huizen van de mensen daar te zien, zo anders al bij ons!

En eindelijk, eindelijk, eindelijk was het dan zover! We zouden onze gastgezinnen weer zien! Een paar kilometer voor we bij Cristesti waren begonnen de we-zijn-er-bijna-liedjes al door de bus te galmen onder leiding van Helene door de microfoon.

We reden Cristesti binnen, naar de kerk toe, waar alle jongeren op ons stonden te wachten. Het was ontzettend mooi om te zien hoe blij ze keken! We stapten uit en iedereen begon elkaar te omhelzen en elkaar voor te stellen, echt super was dat!

Na het warme welkom gingen we de kerk binnen om de laatste dingentjes te bespreken.

Heenreis geschreven door Annelot Reuvekamp

Donderdag 26 Juli ..... Kennismaking en picknick bij de Mures met paard en wagen

geschreven door Helene, Arjan, Leander

Ook vandaag was het weer een héerlijke dag!

en wat hadden we er zin in, Ontzettend!

We verzamelden allemaal 's ochtends vroeg bij de Nieuwe kerk zoals elke ochtend.

Daar wachtten we allemaal op elkaar en konden we even iedereen opnieuw knuffelen. Ookal was het maar een nacht, we miste ze toch allemaal ;)

We begonnen daar met de Stille tijd. De Roemenen en de Nederlanders gewoon apart. Dat was vanwege de taal.

Het thema was Daniel - Adventure together. Een onwijs goed thema, want Daniel ging net als ons ook een verre reis maken, en hij kwam net als de meeste van de groep veranderd terug.

Het was een mooi thema met een onvergetelijke reis!

Vervolgens gingen we verder met een kennismakings spel. Dat werd bij een schooltje met speeltoestellen gehouden.

Want wat is nou een jongerenreis als je niemand goed kent?

Dus daarom even een leuk kennismakings spel!

We hadden kaarten en die waren door 2-en gescheurd. De Nederlanders en de Roemenen kregen allemaal 1 helft en zo zocht je elkaar op en keek je of de kaart paste!

Wanneer je elkaar gevonden had ging je vragen stellen zoals: Wat is je naam? Hoe oud ben je? Wat zijn je hobby's? etc.

Erg leuk om elkaar op deze manier beter te leren kennen:)

Ook hier kwam een einde aan en toen werd het tijd voor grote fun!

We gingen met paard en wagen op naar de rivier. Harstikke leuk.

De grootse lol en plezier beleefden we daar.

We zijn daar lekker wezen zwemmen, wat achteraf geen goed idee is, maar laten we het daar maar niet over hebben:)

het was gewoon heel erg gezellig!

Maar door dat allemaal krijg je toch wel een beetje trek!

Door de Roemenen en wat ouders was er voor ons een heerlijke maaltijd klaargemaakt.

Wat een service he??

We kregen 2 heerlijke worsten met een lekker broodje.

Lekker bijpraten en elkaar nog beter leren kennen!

Maar aan alle leuke dingen komt een einde!

Zo moesten we ook weer terug met paard en wagen.

Maar... moe waren we zeker wel.

Dus gingen we allemaal naar ons eigen gastgezin en hadden we vrije tijd.

Je ging wat eten en als je heel moe was lekker slapen.

En voor we het wisten was deze super gezellige en leuke dag alweer voorbij!

En gingen we lekker dromen over de volgende dag ;)

Vrijdag 27 Juli ..... Sportevenement, diaconale bezoeken en praktische hulp bieden

geschreven door Marielle, Mariska

Diaconale bezoeken:

Op vrijdagmorgen hebben we in kleine groepjes mensen in Cristesti bezocht. De groepjes bestonden uit ongeveer 3 Nederlandse jongeren en een Roemeense jongere die voor ons vertaalde. Ons eerste bezoek was bij een vrouw die last had van haar hart. Als Katalin, onze Roemeense vriendin en vertaalster, bij de poort verteld dat Nederlanders haar komen bezoeken, wordt de poort gelijk van het slot gehaald en worden we met een knuffel en 2 dikke zoenen verwelkomd. Buiten aan de tafel praten we met elkaar. Ze verteld dat haar man was gestorven en dat het moeilijk is om rond te komen. Via de kerk krijgt ze het voedsel en broodpakket. Verder verbouwt ze tomaten voor de verkoop. Het geld wat ze er voor krijgt heeft ze echt hard nodig. Als we aan het einde van het bezoek vragen of we met haar op de foto mogen, zet ze stralend haar emmer met tomaten op de tafel, trekt ons in haar armen en zegt tegen Katalin dat ze de tomaten er echt bij op moet zetten. Zo heerlijk trots is ze daar op. Als we afscheid moeten nemen, staan er tranen in haar ogen. Zo doodgewoon blij dat we even zijn langs geweest. Twee knuffels en zes dikke zoenen rijker gaan we naar het tweede adres. We komen bij een man en een vrouw. De man zit buiten met de buurmannen te praten. Als we in de tuin komen en de vrouw hoort dat wij er zijn, komt ze aangesneld. Ook hier worden we weer hartelijk begroet. De man is een beer van een vent. Hij werkte vroeger als automonteur, maar kan dit niet meer doen door een ziekte aan zijn benen. Als hij zijn broekspijp omhoog tilt zien we enkeltjes een van peuter. Die moeten het gewicht van een grote, forse kerel dragen. Hij kan amper lopen, en al helemaal niet werken. De vrouw doet alles voor hem, ondanks de bulten op haar benen die erg jeuken en haar oude rug en de pijn aan haar hart. We de groentetuin bekijken. Wat we daar zien is een grote doffe ellende. Kleine uien en aardappelen, verschroeide tomaten en paprika. Doordat er veel te weinig regen is gevallen, is alles onbruikbaar. De vrouw moet de hele groentetuin in haar eentje doen. En het is geen kleine. Als we hier afscheid nemen worden we elke keer maar bedankt dat we langs zijn geweest. Ook hier krijgen we een dikke zoen en een knuffel. Ons derde bezoek gaat naar een oude mevrouw van 83 jaar. Het eerst wat op valt is een grote bult onder haar oog. We mogen in haar huisje komen. Huisje is kamertje. Van vier bij vier. Tafel, bedbank, kast, gootsteen en een kachel. Dat is het. Het ruikt er een beetje. Het lieve mens heeft echt een heel hard leven achter de rug. Haar broers en zussen allemaal op jonge leeftijd gestorven. Vader en moeder hetzelfde verhaal. Ze trouwde en kreeg vijf kinderen, vier haalde het niet. Voor de vijfde heeft ze 12 kilometer naar het ziekenhuis moeten lopen, terwijl die er half uit kwam en ze ziek was. Man ook vroeg gestorven. Haar zoon woont in de grote stad met zijn gezin, en maakt eens in de zoveel tijd haar huisje schoon. We hebben een lied voor haar

gezongen, ze straalde er helemaal van. Heerlijk om te zien. Als we weggaan en we lopen aan het einde van de straat, staat ze nog te zwaaien. Het was erg indrukwekkend, en mooi om te doen. Het is moeilijk om zo'n bezoek te omschrijven, wat je allemaal ziet en hoort. Het was echt heel bijzonder.

Mariska

Het sportevenement:

Na de diaconale bezoeken en het hulp bieden, verzamelden we bij de kinderschool. Daar stonden de sportonderdelen al klaar. Na uitleg in drie verschillende talen, nederlands, engels en hongaars, werden er groepjes gevormd. Deze groepjes bestonden uit een mix van Nederlanders en Roemenen, jong en oud. Ieder groepje bedacht een naam en een yell en er werd een groepsvlag gemaakt. Daarna begonnen de spelen. Er waren verschillende onderdelen en bij elk spel gingen er twee groepjes tegen elkaar. Veel gezelligheid maar vooral plezier om de geweldig vrolijke gezichten van de Roemeense kinderen. Die hadden het zo na hun zin! Na de spelen werden er T-shirtjes uitgedeeld aan de Roemenen en konden we terug kijken op een geslaagde middag.

Zaterdag 28 Juli ..... Sportevenement, diaconale bezoeken en praktische hulp bieden

Het begon 's morgens al gelijk lekker bij de kerk, we kwamen aangelopen en werden gelijk bedolven onder de zieken, en dat zouden er aan het eind alleen maar meer worden.

Omdat de groepen nu aardig uitgedund waren vanwege de zieken, moest de stille tijd maar in 1 grote groep gehouden worden.

Toen de stille tijd afgelopen was werd iedereen opgedeeld voor waar zichzelf voor opgegeven hadden, een groepje ging klusjes doen bij oudere mensen of op diaconale bezoeken de zieken gingen naar huis en zo bleef er nog een klein groepje over om de laatste 3 spelen van het zeskamp op te bouwen.

We hadden hele grote plannen, maar zoals je toch altijd weer zult zien gaat er altijd iets kapot, zo nu dus ook: skilat lopen, een heel leuk spel alleen de banden die om de voet zaten schoten los dus moesten we iets anders verzinnen.

Gelukkig was dat geen probleem voor de fantasierijke leiding en bedachten ze het baloverloopspel. Het was de bedoeling om met je groepje zosnel mogelijk allemaal 1 x naar de overkant te rennen en de bal over te brengen.

Verder was het 2^e spel van die dag een spel met water, dat kwam heel goed uit want het was echt gewoon te warm!

Maar de bedoeling was dus om water over te brengen in een bakje op een stokje met een plankje, nu denkt iedereen, oow dat is een makkie, maar er stonden aan beide kanten een deel van een groep en die mocht proberen met de bal het bakje eraf te gooien.

Omdat er met het oefenen voor de reis een aantal bloedneuzen waren gevallen door te harde ballen en te laag gooien, werd er gebruik gemaakt van zweefballen en een lint op 2 meter hoogte waar je boven moest gooien.

Maar wat is een 6kamp zonder een ministormbaan!?!

Hierbij was de bedoeling dat je hele team zo snel mogelijk de baan aflegde.

De baan bestond uit een 15 tal fietsbanden waar je in moes stappen, dan moes je zo snel mogelijk om een rek rennen, via een touw omhoog klimmen de bel luiden, weer naar beneden, naar de zeepbaan rennen een duik nemen en via een luchtbed naar voren glijden waar je teammaat klaar stond om te rennen.

Vanwege de vele zieken waren de groepjes iets kleiner en werden sommigen zelfs samengevoegd om toch nog een groep te kunnen vormen.

Ook werd er verwacht dat er best veel zigeuners op af zouden komen omdat er gratis shirts, snoep en drinken was, maar dat viel gelukkig allemaal mee, en verliep de middag toch nog volgens planning.

Met de prijsuitreiking wist Aldwin een mooi verhaaltje van te maken en kreeg iedere groep een knuffel en wie nog geen T-shirt had die kreeg er ook nog één,

Toen iedereen weg was hebben we alles opgeruimd, wie nog dorst had die kon nog wat drinken, en toen op tijd naar bed omdat er zoveel zieken waren en er een zware bergtocht voor de boeg stond.

geschreven door Vincent, Vincent en Jan

Zondag 29 Juli ..... Kerkdiensten en praiseavond in de Nieuwe Kerk

Lieve mensen.. ook vandaag, mijn gebruikelijke dagverslag.

Nu een beetje vroeger dan normaal, omdat we morgenochtend om 7 uur vertrekken, om 5/6 uur in de bus te zitten, en daarna aan te komen in een prachtig gebergte. Vanavond was een beetje.. moeilijk, omdat de leiding heeft besloten om een lijstje met namen te maken, van mensen die niet sterk genoeg zijn om mee te gaan. Dat was erg vervelend, maargoed, wel realistisch.

Vanochtend begon de dag met twee diensten die samen 2,5 uur duurden. Helemaal in het Hongaars, maar heel bijzonder om mee te maken.

We hebben voor in de kerk gezongen, en de gebruikelijke praatjes van dankbaarheid en blijdschap gehouden :)

Daarna gingen we eten bij de opa en oma van Kinga. Het eten was zo vreselijk! Ze eten hier echt ongelooflijk vet.. en als het een beetje tegenzit, drie keer per dag warm!! Wat we vandaag onder andere op hebben, heeft een hele lange naam, maar was vooral ehm... een beetje nieuw :P

Het vlees leek op hondenbrokken, en het leek wel of er maden in zaten.. BLEEEEH.... maargoed, wij met ons gemaakte lachje vertellen dat het lekker was. Wat je hier zeker niet wilt doen, is ze beledigen door eten te laten staan, of vies te vinden. Ook heb ik varkenshuid op!! wist ik veel... Haha. het eten kan hier ook lekker zijn hoor.. Al hoewel ik af en toe moeite heb met de grote van de porties.

Na onze heerlijke lunch, gingen we naar Levi, een jongen uit de gemeente die heel de groep had uitgenodigd. We hebben heel gezellig vanmiddag bij elkaar gezeten, en gezellig gekletst. Ik merk trouwens niet zo veel meer van het omschakelen van nederlands naar engels, en andersom. Gelukkig denk ik ook niet meer in het engels, al hoewel wij elkaar wel steeds weer op betrappen dat we engelse woorden door ons eigen taaltje heen gooien. Daarna gingen we weer naar de opa en oma van Kinga, (ja, de mensen zijn hier erg familie-gericht.. wat trouwens erg leuk is!), waar we een soort van gebarbecued hebben, met een groep van 10 denk ik.

Vanavond was er de praise-avond!! Er was niet een hele grote band, maar

het was heel mooi, om in verschillende talen, hetzelfde lied, voor dezelfde God te zingen. Dan maakt het ook niet meer uit welke taal je spreekt, dat is hier wel bijzonder.

Daarna kregen we dus te horen dat er mensen niet mee mogen naar de bergen.. dat was even moeilijk, omdat ze hier alleen achter blijven een paar dagen. Ik hoop dat ik het zal redden, het wordt zwaar, dat weet ik. Maar Wijnand en Trijnie zijn goed voorbereid, en doen wat goed is voor ons. Als het niet gaat, dan gaat het gewoon niet, en zullen we niet tot het uiterste gaan. En ik neem een overdosis dextro mee. Ik ga zo, om mijn tas in te pakken, die we zo licht mogelijk proberen te houden. Dus ...

geschreven door Rianneke

Maandag 30 juli 2007

..... De Karpaten **in**

Het begon vroeg, al om 7 uur verzamelden we voor de 5 uur lange busreis naar de Karpaten, specifiek het dorpje Durau. Zoals gewoonlijk tijdens de reis, was iedereen er pas rond kwart over 7. Naast de jongeren uit Ede, gingen ook een aantal van de Roemeense jongeren mee.

Nadat alles was ingeladen en iedereen gedag was gezegd konden we vertrekken. Een paar die achterbleven in Cristesti waren er ook om ons uit te zwaaien. Onderweg moest er wel een paar keer worden gestopt voor wc's vooral voor de wagenzieken en om water te kopen. Ook was het niet altijd even makkelijk om de borden goed te volgen, wat een keer een nogal moeilijke situatie opleverde, waarbij achteruit de enige mogelijkheid was. De route was erg mooi, vooral toen we steeds dichterbij de bergen kwamen: door de bergen heen rijden met haarspeldbochten, en met zicht op de bergachtige omgeving. Na zo'n 5 uur kwamen we aan in het redelijk toeristische Durau. Iedereen pakte hun rugtas en werd er nog een laatste 'normale' wc bezocht, voordat we de berg op gingen. De eerste drie kilometers zouden het zwaarst zijn, tot de eerste berghut.

Het begin was moeilijk, en er werd vaak gestopt om op iedereen te wachten, soms ter ergernis van de snelleren voorop. Na ruim een uur lopen bereikten we de eerste hut, met mooi uitzicht van het dorpje Durau, waar iedereen een half uur uitrustte, om vervolgens verder te gaan. Dit stuk zou minder zwaar zijn, maar de realiteit was jammer genoeg anders: het was toch echt net zo steil. Op een gegeven moment werd wel besloten om minstens 15 min te blijven lopen, en dat liep ook beter. Sommigen hadden het moeilijk en veel tassen werden door andere overgenomen. Na een flinke wandeling, met meer mooie uitzichten en veel steile hellingen, werd dan eindelijk de berghut bereikt waar we overnachten. De meesten ploften neer op de veranda om bij te komen.

Toen iedereen compleet was konden we naar de slaapzalen, waar iedereen nog even kon uitrusten voordat het avondeten klaar was. Op het

menu stond kip met patat, en het werd ook nog eens geserveerd met een soort kool salade. Het eten was lekker na een lange tocht, en de eetzaal werd gedeeld met andere gasten en het was dan ook flink vol. Na het eten ging ieder z'n eigen weg: sommigen gingen op bed liggen: anderen genoten van het over geweldige sanitair en sommigen bleven in de eetzaal om bij te praten. Op de meiden slaapkamer werd er luidkeels Opwekking gezongen. Hopend dat de mannen die boven hen sliepen dit zouden horen. Helaas niet, want die waren net even met een kussengevecht bezig. Hoe zo, niesen?!

geschreven door Joel

Hier het dagverslag van de thuisblijvers:

Met de "ziek, zwak en misselijk groep" hadden wij om 9 uur dezelfde dag afgesproken bij de kerk. Rond half 10 vertrokken wij hiervandaan naar een busstation, waar wij met een zo'n transportbusje naar Tirgu Mures gingen.

De weinige zitplekken in de bus waren al bezet en er stonden ook al een paar mensen in de bus, dus toen wij er nog met rond de 15 man in kwamen, werd het een erg knusse boel, waar letterlijk geen ruimte meer over was.

In Tirgu Mures kregen wij van 10 tot 12 de tijd om de stad te bekijken en te winkelen.

Er zijn een paar bezienswaardigheden die de moeite waard waren om te zien, waarvan iedereen er wel een paar heeft gezien tijdens het winkelen. Om 12 uur hadden we afgesproken bij de MacDonalds, waar we op de kosten van de reis wat hebben gegeten. Er was geen middagprogramma, zodat de mensen die moe waren en zich niet lekker voelden goed de tijd hadden om weer wat beter te worden.

's Avonds hadden wij afgesproken in de kerk om 7 uur om daar allerlei spelletjes te gaan doen en lekker te praten. We hebben daar spelletjes gedaan als memory en pesten.

geschreven door Kasper

Dinsdag 31 juli 2007

.....en weer naar beneden

geschreven door Maarten, Yannic, Veraly

Na een korte nacht in de bergen gingen we om 07.00 aan het ontbijt. Na het ontbijt zijn we in groepjes uit elkaar gegaan voor de stille tijd. Daarna snel onze spullen gereed gemaakt voor de tocht terug naar beneden. Helaas hadden we wat last van regen en mist, dat maakte de tocht wat zwaarder maar ondanks dat bleef de sfeer in de groep uitstekend goed!

Na ongeveer 3 uur waren we weer veilig beneden en konden we met de bus terug naar Cristesti. Na vijf uur in de bus te hebben gezeten kwamen we terug bij de kerk waar we ook de andere groepsleden weer zagen. Na een korte terugkoppeling aan elkaar over wat we gedaan hebben ging iedereen weer terug

naar zijn of haar gastgezinnen, waar de meesten van ons gelijk lekker zijn gaan slapen.

Hier het dagverslag van de thuisblijvers:

Wij waren met een groep thuis gebleven toen de rest naar de bergen ging. We hebben het in Cristesti heel leuk gehad 's Ochtends hadden we eerst Bijbelstudie. Bij de rivier was het hartstikke gezellig. Er waren nog paar zieken, dat was wat minder. 's Middags zijn ze naar de fabriek geweest dat was een soort glas fabriek. Daar ben ik niet geweest, maar ze zeggen dat het daar heel leuk was. Het was wel een grote rotzooi. Uiteindelijk hebben we niet zo veel gedaan die dag, maar we hebben een beetje rondjes gelopen en een beetje gehangen bij de gezinnen thuis. We hadden wel een groot voordeel we mochten 's ochtends uitslapen tot 12 uur en toen kwamen we nog te laat want wij waren hartstikke moe. Alle zieke gingen wel per tweetal bij iemand slapen zodat we in ieder geval een Nederlander om ons heen hadden, en zodat de kinderen uit de gezinnen waar we normaal zaten gewoon mee naar de bergen konden. We hebben veel lol gehad.

'S avonds hebben we de bergbeklimmers van onze groep opgewacht om hun avonturen in de bergen te horen! Het was fijn om elkaar weer gezond en wel te ontmoeten en om zo ook weer als 1 groep samen te zijn.

Woensdag 1 augustus ..... Bezoek Tg-Mures en afscheidsavond

geschreven door Rachel, Sophia, Hans

Woensdag was echt een top dag, de laatste dag!!

De mensen uit de bergen waren terug en het was de laatste dag! Iedereen was aan de ene kant verdrietig dat we weer naar huis moesten, maar we verlangden ook allemaal weer naar nederlands eten! We zijn 's middags wezen winkelen in Tirge Mures. We zijn met de bus naar de stad geweest dat was echt heel erg leuk! Iedereen mocht gaan winkelen en kon zijn laatste geld nog even spenderen!! We hebben bij de Mc-Donalds gegeten, dat was helemaal top want dat was zulk lekker eten!! dat iedereen zat te genieten!! De zieken waren allemaal beter en het was hartstikke gezellig! 's Avonds hadden we het afscheids feest in de kerk, dat was hartstikke leuk! Er was allemaal snoep en eten op een grote lange tafel in het midden van de kerk! We hebben de hele avond gezellig met elkaar gefeest en gezongen enz. er waren ook heerlijke Nederlandse poffertjes!! die wij allemaal gebakken hebben. Daarnaast hadden we allemaal oud-hollandse spelen klaargezet die de Roemenen konden uitproberen. Dit was een groot succes!

We zijn allemaal niet zo heel laat naar bed gegaan, want iedereen was nog wel moe van de bergen....en de volgende ochtend moesten we weer gaan. Het was een hartstikke leuke dag!

Donderdag 2 augustus **Terugreis door Roemenië**

Geschreven door :Carline

Donderdag ochtend was het zover, we moesten afscheid nemen van iedereen...

Om negen uur moesten we bij de kerk zijn en dan zouden we rond half tien vertrekken.

Woensdag avond hadden Rianneke en ik (carline) onze tassen al ingepakt en alle spulletjes opgeruimd. Toen we net van huis wilden vertrekken kregen we een tas met eten en van alles en nog wat erin mee, echt heel erg lief! J

Voordat we naar de kerk liepen zijn we eerst nog even langs de opa, oma en tante van Kinga gelopen om daar afscheid te nemen en nog wat foto's te maken.

Toen we bij de kerk aan kwamen, waren er al een paar mensen...

Er werd nog van alles op de oranje T-shirts geschreven.

Toen werd het echt tijd om van iedereen afscheid te nemen,

Na bijna 2 weken zo veel met elkaar te hebben opgetrokken was het afscheid best heel erg zwaar.

Eenmaal in de bus hoorde je achter je de jongens alweer zingen.

We hadden nog een lange reis voor de boeg. De busreis was net als de heenreis weer super gezellig! Het entertainment programma van Aldwin was weer helemaal geslaagd!

Na een lange reis kwamen we eindelijk aan in Debrecen, dat was aan het eind van de middag.

In Debrecen gingen we overnachten. We hadden betere slaapkamers dan op de heenreis, en heerlijk geslapen!

Vrijdag 3 augustus ..... Terugreis door Hongarije en **bezoek Wenen - Oostenrijk**

geschreven door Thijs

Ochtend: We stonden allemaal tegelijk op. Het was een leuke avond daarvoor en het eten 's ochtends was goed. Het afscheid was emotioneel. Er waren vriendschappen ontstaan en nu was het alweer tijd om afscheid van elkaar te nemen. Dit was voor sommige best een moeilijk moment.

Middag: Veel gereden. We zijn ook door Wenen gereden, dat was wel gaaf.

Avond: Voor de rest weer veel gereden, nog bij de Mac Donald gegeten en filmpjes gekeken. 's Nachts lag iedereen te slapen.

Zaterdag 4 augustus

..... Thuiskomst bij de Ark

geschreven door Corneel

Zaterdag werden we allemaal wakker in de bus en bijna iedereen heeft lekker geslapen omdat iedereen moe was van de hele reis terug. En dan kom je weer de bekende wegen tegen. Toen we bij de Ark aankwamen stonden er heel veel ouders en familie te wachten op onze aankomst. Na de goede aankomst, hebben we nog gedankt voor de goede reis en hebben we nog gezellig gekletst.

Terugkijkend op de reis, kunnen we concluderen dat het een geslaagde reis was. Iedereen heeft het op haar of zijn manier goed gehad. Iedereen heeft er op zijn/haar manier er wat van geleerd. Men kon iets proeven van een andere cultuur en dit was voor sommigen wel indrukwekkend. Opvallend was wel, ondanks dat je met verschillende culturen/taalbarrières zat, ontstonden er al snel goede vriendschappen!